

1. Мужи братия и отцы! выслушайте теперь мое оправдание перед вами.

УПО: Мужі-браття й батьки! Послухайте ось тепер виправдання мого перед вами!

KJV: Men, brethren, and fathers, hear ye my defence which I make now unto you.

2. Услышав же, что он заговорил с ними на еврейском языке, они еще более утихли. Он сказал:

УПО: Як зачули ж вони, що до них він говорить єврейською мовою, то тиша ще більша настала. А він промовляв:

KJV: (And when they heard that he spake in the Hebrew tongue to them, they kept the more silence: and he saith,)

3. я Иудеянин, родившийся в Тарсе Киликийском, воспитанный в сем городе при ногах Гамалиила, тщательно наставленный в отеческом законе, ревнитель по Боге, как и все вы ныне.

УПО: Я юдеянин, що родився в кілійському Тарсі, а вихований у цім місті, у ніг Гамаліїла докладно навчений Закону отців; горливець я Божий, як і всі ви сьогодні.

KJV: I am verily a man which am a Jew, born in Tarsus, a city in Cilicia, yet brought up in this city at the feet of Gamaliel, and taught according to the perfect manner of the law of the fathers, and was zealous toward God, as ye all are this day.

4. Я даже до смерти гнал [последователей] сего учения, связывая и предавая в темницу и мужчин и женщин,

УПО: Переслідував я аж до смерти цю путь, і в'язав, і до в'язниці вкидав чоловіків і жінок,

KJV: And I persecuted this way unto the death, binding and delivering into prisons both men and women.

5. как засвидетельствует о мне первосвященник и все старейшины, от которых и письма взял к братьям, живущим в Дамаске, я шел, чтобы тамошних привести в окопах в Иерусалим на истязание.

УПО: як засвідчить про мене первосвященник та вся старшина. Я від них був узяв навіть листи на братів, і пішов до Дамаску, щоб тамтешніх зв'язати й привести до Єрусалиму на кару.

KJV: As also the high priest doth bear me witness, and all the estate of the elders: from whom also I received letters unto the brethren, and went to Damascus, to bring them which were there bound unto Jerusalem, for to be punished.

6. Когда же я был в пути и приближался к Дамаску, около полудня вдруг осиял меня великий свет с неба.

УПО: І сталося, як у дорозі я був, і наближавсь до Дамаску опівдня, то ось мене нагло осяяло світло велике з неба!

KJV: And it came to pass, that, as I made my journey, and was come nigh unto Damascus about noon, suddenly there shone from heaven a great light round about me.

7. Я упал на землю и услышал голос, говоривший мне: Савл, Савл! что ты гонишь Меня?

УПО: І я повалився на землю, і голос почув, що мені говорив: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш?

KJV: And I fell unto the ground, and heard a voice saying unto me, Saul, Saul, why persecutest thou me?

8. Я отвечал: кто Ты, Господи? Он сказал мне: Я Иисус Назорей, Которого ты гонишь.

УПО: А я запитав: Хто Ти, Господи? А Він мені відказав: Я Ісус Назарянин, що Його переслідуєш ти...

KJV: And I answered, Who art thou, Lord? And he said unto me, I am Jesus of Nazareth, whom thou persecutest.

9. Бывшие же со мною свет видели, и пришли в страх; но голоса Говорившего мне не слышали.

УПО: А ті, що зо мною були, правда, бачили світло, але не почули вони того голосу, що мені говорив.

KJV: And they that were with me saw indeed the light, and were afraid; but they heard not the voice of him that spake to me.

10. Тогда я сказал: Господи! что мне делать? Господь же сказал мне: встань и иди в Дамаск, и там тебе сказано будет всё, что назначено тебе делать.

УПО: А я запитав: Що я, Господи, маю робити? Господь же до мене промовив: Уставай та й іди до Дамаску, а там тобі скажуть про все, що тобі призначено робити.

KJV: And I said, What shall I do, LORD? And the Lord said unto me, Arise, and go into Damascus; and there it shall be told thee of all things which are appointed for thee to do.

11. А как я от славы света того лишился зрения, то бывшие со мною за руку привели меня в Дамаск.

УПО: А від ясности світла того невидючим я став... І присутні зо мною за руку мене

повели, і до Дамаску прибув я.

KJV: And when I could not see for the glory of that light, being led by the hand of them that were with me, I came into Damascus.

12. Некто Анания, муж благочестивый по закону, одобряемый всеми Иудеями, живущими в Дамаске,

УПО: А один муж Ананій, у Законі побожний, що добре свідоцтво про нього дають усі юдеї в Дамаску,

KJV: And one Ananias, a devout man according to the law, having a good report of all the Jews which dwelt there,

13. пришел ко мне и, подойдя, сказал мне: брат Савл! прозри. И я тотчас увидел его.

УПО: до мене прибув, і, ставши, промовив мені: Савле брате, стань видючий! І я хвилі тієї побачив його...

KJV: Came unto me, and stood, and said unto me, Brother Saul, receive thy sight. And the same hour I looked up upon him.

14. Он же сказал мне: Бог отцов наших предъизбрал тебя, чтобы ты познал волю Его, увидел Праведника и услышал глас из уст Его,

УПО: І озвався він до мене: Бог отців наших вибрав тебе, щоб ти волю Його зрозумів, і щоб бачив ти Праведника, і почув голос із уст Його.

KJV: And he said, The God of our fathers hath chosen thee, that thou shouldest know his will, and see that Just One, and shouldest hear the voice of his mouth.

15. потому что ты будешь Ему свидетелем пред всеми людьми о том, что ты видел и слышал.

УПО: Бо будеш ти свідком Йому перед усіма людьми про те, що ти бачив та чув!

KJV: For thou shalt be his witness unto all men of what thou hast seen and heard.

16. Итак, что ты медлишь? Встань, крестись и омой грехи твои, призвав имя Господа Иисуса,

УПО: А тепер чого гаєшся? Уставай й охрестися, і обмий гріхи свої, прикликавши Ймення Його!

KJV: And now why tarriest thou? arise, and be baptized, and wash away thy sins, calling on the name of the Lord.

17. Когда же я возвратился в Иерусалим и молился в храме, пришел я в исступление,
УПО: І сталося, як вернувся я в Єрусалим, і молився у храмі, то в захоплення впав я,
KJV: And it came to pass, that, when I was come again to Jerusalem, even while I prayed in the temple, I was in a trance;

18. и увидел Его, и Он сказал мне: поспеши и выйди скорее из Иерусалима, потому что [здесь] не примут твоего свидетельства о Мне.

УПО: і побачив Його, що до мене сказав: Поспіши, і піди хутчій з Єрусалиму, бо не приймуть свідоцтва твого про Мене...

KJV: And saw him saying unto me, Make haste, and get thee quickly out of Jerusalem: for they will not receive thy testimony concerning me.

19. Я сказал: Господи! им известно, что я верующих в Тебя заключал в темницы и бил в синагогах,

УПО: А я відказав: Самі вони, Господи, знають, що я до в'язниць садовив та бив по синагогах отих, хто вірував у Тебе.

KJV: And I said, Lord, they know that I imprisoned and beat in every synagogue them that believed on thee:

20. и когда проливалась кровь Стефана, свидетеля Твоего, я там стоял, одобрял убиение его и стерег одежды побивавших его.

УПО: А коли лилась кров Твого свідка Степана, то сам я стояв та вбивство його похваляв, і одержу вбивців його сторожив...

KJV: And when the blood of thy martyr Stephen was shed, I also was standing by, and consenting unto his death, and kept the raiment of them that slew him.

21. И Он сказал мне: иди; Я пошлю тебя далеко к язычникам.

УПО: Але Він до мене промовив: Іди, бо пошлю Я далеко тебе, до поган!

KJV: And he said unto me, Depart: for I will send thee far hence unto the Gentiles.

22. До этого слова слушали его; а за сим подняли крик, говоря: истреби от земли такого! ибо ему не должно жить.

УПО: І аж до слова цього його слухали. Аж ось піднесли вони голос свій, гукаючи: Геть такого з землі, бо жити йому не годиться!...

KJV: And they gave him audience unto this word, and then lifted up their voices, and said, Away with such a fellow from the earth: for it is not fit that he should live.

23. Между тем как они кричали, метали одежды и бросали пыль на воздух,
УПО: І як вони верещали, і одержу шпурляли, і кидали порох у повітря,
KJV: And as they cried out, and cast off their clothes, and threw dust into the air,

24. тысяченачальник повелел ввести его в крепость, приказав бичевать его, чтобы
узнать, по какой причине так кричали против него.
УПО: то звелів тисяцький у фортецю його відвести, і звелів бичуванням його допитати,
щоб довідатися, з якої причини на нього вони так кричали.
KJV: The chief captain commanded him to be brought into the castle, and bade that he should
be examined by scourging; that he might know wherefore they cried so against him.

25. Но когда растянули его ремнями, Павел сказал стоявшему сотнику: разве вам
позволено бичевать Римского гражданина, да и без суда?
УПО: І як його розтягли для ремінних бичів, то Павло сказав сотникові, що стояв: Хіба
бичувати дозволено вам громадянина римського та ще й незасудженого?
KJV: And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful
for you to scourge a man that is a Roman, and uncondemned?

26. Услышав это, сотник подошел и донес тысяченачальнику, говоря: смотри, что ты
хочешь делать? этот человек--Римский гражданин.
УПО: Якже сотник це почув, то подався до тисяцького, і завідомив, говорячи: Що хочеш
робити? Бож римлянин цей чоловік!
KJV: When the centurion heard that, he went and told the chief captain, saying, Take heed what
thou doest: for this man is a Roman.

27. Тогда тысяченачальник, подойдя к нему, сказал: скажи мне, ты Римский гражданин?
Он сказал: да.
УПО: Підійшов тоді тисяцький, та й поспитався його: Скажи мені, чи ти римлянин? А він:
Так! відказав.
KJV: Then the chief captain came, and said unto him, Tell me, art thou a Roman? He said, Yea.

28. Тысяченачальник отвечал: я за большие деньги приобрел это гражданство. Павел
же сказал: а я и родился в нем.
УПО: Відповів на те тисяцький: За великі гроші громадянство оце я набув... А Павло
відказав: А я в нім і родився!
KJV: And the chief captain answered, With a great sum obtained I this freedom. And Paul said,

But I was free born.

29. Тогда тотчас отступили от него хотевшие пытаться его. А тысяченачальник, узнав, что он Римский гражданин, испугался, что связал его.

УПО: І відступили негайно від нього оті, що хотіли допитувати його. І злякався тисяцький, довідавшись, що той римлянин, і що він ізв'язав був його.

KJV: Then straightway they departed from him which should have examined him: and the chief captain also was afraid, after he knew that he was a Roman, and because he had bound him.

30. На другой день, желая достоверно узнать, в чем обвиняют его Иудеи, освободил его от оков и повелел собраться первосвященникам и всему синедриону и, выведя Павла, поставил его перед ними.

УПО: А другого дня, бажавши довідатись правди, у чому юдеї його оскаржують, він звільнив його та звелів, щоб зібралися первосвященики та весь синедрион. І він вивів Павла, і поставив його перед ними.

KJV: On the morrow, because he would have known the certainty wherefore he was accused of the Jews, he loosed him from his bands, and commanded the chief priests and all their council to appear, and brought Paul down, and set him before them.